

Sygn. akt II K 343/15

1 Ds. 461/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział II Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Karolina Raszowska

przy udziale prokuratora Tomasza Błaszczyka z Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 22.09.2015r., 20.10.2015r., 17.11.2015r., 15.12.2015r., 05.01.2016r., 26.01.2016r. i 16.02.2016r.

sprawy **M. P. (P.)**

syna B. i W. z d. C.

ur. (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

w dniu 12 lutego 2015r. we W. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, zabrał w celu przywłaszczenia motorowej marki J. nr rej. (...) wraz z kluczykiem i kaskiem o łącznej wartości 3.500 zł na szkodę A. G., przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio karanym wyrokiem łącznym przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu z dnia 27 kwietnia 2012r., sygn. akt III K 62/12 obejmującym wyroki: Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 30.11.2007r. sygn. akt III K 164/07 za czyny z art. 280 § 2 k.k. i inne, Sądu Rejonowego Wrocław - Śródmieście z dnia 11.04.2008r. sygn. akt V K 2523/07 za czyn z art. 279 § 1 k.k. oraz wymierzył karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 11.01.2007r. oraz od 11.06.2011r. do 27.09.2013r.,

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **M. P.** za winnego tego, że w nocy 12 lutego 2015r. we W., dokonał zaboru w celu krótkotrwałego użycia motoroweru marki J. nr rej. (...) o wartości około 3.500 zł, czym działał na szkodę A. G., przy czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 11.04.2008r. sygn. akt V K 2523/07 za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, który to wyrok został następnie objęty prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Okręgowy we Wrocławiu z dnia 27.04.2012r., sygn. akt III K 62/12, którym wymierzono oskarżonemu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, odbyłą przez niego w całości w okresie od dnia 11.01.2007r. do 10.01.2009r. oraz od dnia 01.06.2011r. do dnia 01.06.2012r., tj. popełnienia przestępstwa z art. 289 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 289 § 1 k.k., wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 kk. zalicza oskarżonemu na poczet wymierzonej mu kary pozbawienia wolności okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 14.02.2015r. do dnia 15.02.2015r., który odpowiada dwóm dniom kary pozbawienia wolności;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. O. R. kwotę 1033,20 zł, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty i zalicza je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 lutego 2015r. około godz. 24.00 A. K. wyjechał motorowerem m-ki J. nr rej. (...) z K. (...) do W., aby spotkać się ze swoją znajomą P. R.. Pojazd ten o wartości około 3.500 zł stanowił własność ówczesnej partnerki A. A. G..

Dowód:

zeznania świadka A. G., k. 10 – 11, 45 – 46, 127v – 128,

zeznania świadka A. K., k. 32 – 33, 52, 66, 183v – 184.

We W. A. K. zaparkował motorower w pobliżu (...) handlowego (...) przy ul. (...) a następnie wszedł do sklepu, w którym znajdowały się automaty do gier. A. K. zostawił na motorowerze kask, ciepłą kurtkę, rękawice oraz klucz w stacyjce a ponadto klucze od domu oraz szafki pracowniczej.

Dowód:

zeznania świadka A. K., k. 32 – 33, 52, 66, 183v – 184.

Przy automatach A. K. spotkał oskarżonego M. P., którego znał ze Ś.. Mężczyźni zaczęli rozmawiać, w międzyczasie wyszli na zewnątrz, gdzie w pobliżu motoroweru m-ki J. spożywali piwo. Po godz. 24.00, gdy A. K. ponownie udał się do sklepu, oskarżony wykorzystał ten moment aby zabrać mu pojazd. M. P. ubrał kask i kurtkę które były na motorowerze a następnie nim odjechał.

Dowód:

zeznania świadka A. K., k. 32 – 33, 52, 66, 183v – 184,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. P., k. 28, 111 – 112,

protokół zatrzymania rzeczy, k. 4 – 6,

protokół przeszukania osoby, k. 7 – 9.

Widząc oddalającego się na motorowerze M. P., A. K. udał się za nim aby odzyskać pojazd. Szukał on oskarżonego przez dłuższy czas, słysząc od czasu do czasu odgłos pracującego silnika. Następnie A. K. zgłosił kradzież na Komisariacie Policji przy ul. (...) we W. i poszedł na piechotę do domu.

Dowód:

zeznania świadka A. K., k. 32 – 33, 52, 66, 183v – 184.

M. P. po zabraniu motoroweru A. K. poruszał się nim przez dwa dni po W. i Ś..

Dowód:

zeznania świadka A. G., k. 10 – 11, 45 – 46, 127v – 128,

zeznania świadka P. W., k. 63, 113,

zeznania świadka K. G., k. 64.

W dniu 14 lutego 2015r. K. G. będąc we W. około godz. 17.00 zauważył M. P. jeżdżącego motorowerem m-ki J. i powiadomił o tym fakcie telefonicznie A. K.. Po tej informacji A. G. zadzwoniła na Policję, w wyniku czego został wysłany patrol.

Dowód:

zeznania świadka A. G., k. 10 – 11, 45 – 46, 127v – 128,

zeznania świadka A. K., k. 32 – 33, 52, 66, 183v – 184,

zeznania świadka K. G., k. 64.

W międzyczasie na telefon A. K. zadzwonił oskarżony M. P., informując go o możliwości zwrotu motoroweru.

Dowód:

zeznania świadka A. K., k. 32 – 33, 52, 66, 183v – 184,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. P., k. 28, 111 – 112.

Około godz. 18.00 funkcjonariusze Komisariatu Policji W. dokonali zatrzymania oskarżonego M. P., który stał z motorowerem m-ki J. nr rej. (...) niedaleko lombardu na ul. (...) we W.. Oskarżony poinformował policjantów, że pojazd został mu przekazany przez A. K., lecz nie potrafił podać jego adresu zamieszkania i podczas rozpytania zmienia kilka razy swoje oświadczenia.

Dowód:

zeznania świadka E. W., k. 69, 112v,

zeznania świadka K. K., k. 184v – 185,

protokół zatrzymania rzeczy, k. 4 – 6,

protokół przeszukania osoby, k. 7 – 9,

protokół oględzin rzeczy, k. 12 – 13.

Oskarżony M. P. ma 26 lat, jest kawalerem, posiada jedno dziecko. Oskarżony odbywa obecnie karę pozbawienia orzeczoną w innej sprawie, nie jest odpłatnie zatrudniony w zakładzie karnym. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego M. P., k. 28, 111 – 112.

M. P. był w przeszłości siedmiokrotnie karany sądownie, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu z art. 280 § 1 i 2 k.k. i art. 279 § 1 k.k.

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 11 kwietnia 2008r. sygn. akt V K 2523/07 Marin P. został skazany za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym

zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby, której wykonanie zarządzono na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 12 lipca 2011r. Wyrok ten został następnie objęty prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 27 kwietnia 2012r., sygn. akt III K 62/12, którym wymierzono oskarżonemu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności. Powyższą karę łączną M. P. odbył w całości w okresie od dnia 11.01.2007r. do 10.01.2009r. oraz od dnia 01.06.2011r. do dnia 01.06.2012r.

Dowód:

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 38 – 40,

odpisy wyroków, k. 78 – 83.

Oskarżony M. P. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Składając wyjaśnienia podczas rozprawy głównej, zaprzeczył aby dopuścił się zaboru motoroweru m-ki J., wskazując iż jedynie wypożyczył go od A. K..

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ustalenia stanu faktycznego sąd poczynił w oparciu o zgromadzone w sprawie dowody o charakterze osobowym oraz materialnym.

W ramach pierwszej grupy przeprowadzonych dowodów sąd uwzględnił zeznania złożone przez świadków A. G., E. W., P. W., K. K. i K. G.. Sąd uznał, że świadkowie ci w sposób zgodny z prawdą opisali fakty, które były ich udziałem, bądź o których posiadli informację z innych źródeł. Analizując relację świadków, sąd nie dopatrył się okoliczności, które podważałyby ich wiarygodność.

Jako zasługujące na uwzględnienie – pomimo pewnych rozbieżności, sąd ocenił również zeznania świadka A. K.. Zdaniem sądu złożona przez niego relacja odnośnie przebiegu zdarzenia z dnia 12 lutego 2015r. pozostawała zgodna z prawdą. W ocenie sądu świadek ten w sposób wiarygodny podał, iż oskarżony zabrał mu motorower marki J.. Sąd nie dopatrył się żadnych okoliczności, które podważałyby powyższe twierdzenia świadka, a potwierdziły wersję M. P., jakoby doszło do użyczenia mu pojazdu na kilka godzin. Mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy wskazać należy, że gdyby taka sytuacja istotnie miała miejsce, to A. K. zamiast zgłaszać zabór motoroweru przez oskarżonego, zawiadomiłby o jego przywłaszczeniu, poprzez brak zwrotu w umówionym terminie. Nie miał on zatem jakiegokolwiek powodu aby podać nieprawdę, skoro zachowanie oskarżonego, już w czasie gdy po raz pierwszy zgłosił się na Policji, wskazywało na popełnienie przestępstwa. A. K. podczas składania zawiadomienia nie potrzebował zatem „wymyślać” przebiegu zdarzenia, co mogło narazić go na ewentualne retorsje ze strony M. P.. Powyższe jest tym bardziej uzasadnione gdy weźmie się pod uwagę kryminalną przeszłość oskarżonego, która może wpływać odstrasżająco na osobę, która by go niezgodnie z prawdą zadenuncjowała na Policji.

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie sąd oparł się ponadto na zgromadzonych dowodach o charakterze materialnym wyszczególnionych w pierwszej części uzasadnienia. Sąd dał im wiarę jako w pełni wypełniającym wymogi stawiane takim dowodom oraz nie znajdując żadnych podstaw do podważenia ich wiarygodności.

Mając z kolei na uwadze wyjaśnienia oskarżonego M. P., sąd wziął je pod uwagę jedynie w takim zakresie, w jakim pokrywały się one z dowodami uznanymi przez sąd za wiarygodne. Sąd uznał, że zaprzeczanie przez oskarżonego poszczególnym zachowaniom wskazanym w zarzucie aktu oskarżenia, stanowi wyłącznie wyraz przyjętej przez niego linii obrony. Na to, że podana przez oskarżonego wersja zdarzenia nie zasługuje na uwzględnienie wskazują przede wszystkim ustalone okoliczności sprawy, a w tym to, że oskarżony do dnia 14 lutego 2015r. nie podjął żadnych działań zmierzających do zwrotu rzekomo pożyczanego pojazdu, gdzie znajdowały się m.in. klucze od domu A. K.. Co więcej z zeznań świadka A. G. wynika, że podczas próby znalezienia motoroweru, jadący na nim M. P. był wzywany aby się zatrzymać, lecz zupełnie to zignorował.

Mając na uwadze całokształt przeprowadzonych w sprawie dowodów, sąd uznał, że sprawstwo i wina oskarżonego M. P. w zakresie przypisanego mu czynu z art. 289 § 1 k.k., nie budzą wątpliwości. Zdaniem sądu oskarżony w nocy 12 lutego 2015r. dokonał zaboru w celu krótkotrwałego użycia pojazdu mechanicznego w postaci motoroweru m-ki J. nr rej. (...) o wartości około 3.500 zł. Z przeprowadzonych w sprawie dowodów wynika, iż M. P. bez zgody użytkującego wówczas pojazd A. K. odjechał na nim a następnie używał go do dnia 14 lutego 2015r., gdy został zatrzymany przez Policję. Zdaniem sądu ustalone zachowanie oskarżonego jednoznacznie wskazuje na to, że dokonał on zaboru przedmiotowego motoroweru. Jednocześnie sąd przyjął, że nie działał on w zamiarze jego przywłaszczenia a jedynie krótkotrwałego użycia. Zajmując powyższe stanowisko, sąd miał na uwadze to, że oskarżony będąc trzeciego dnia w posiadaniu motoroweru, skontaktował się z A. K., oświadczając że chce go zwrócić. Tym samym mimo kwestionowania przez oskarżonego swojego sprawstwa, do czego w ramach obrony ma prawo, sąd uznał na korzyść oskarżonego, że brak jest podstaw do tego aby domniemywać po jego stronie zamiar przywłaszczenia

Czyn popełniony przez oskarżonych był zawiniony, nie zachodziły okoliczności wyłączające bezprawność ani winę.

Uznając oskarżonego M. P. za winnego popełnienia wskazanego występku art. 289 § 1 k.k. sąd ustalił zarazem, że działał on w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k. Oskarżony był już bowiem uprzednio karany za podobne przestępstwo (przeciwko mieniu) na karę pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym 6 miesięcy i dopuścił się kolejnego przestępstwa w ciągu pięciu lat od zakończenia kary pozbawienia wolności. Wskazana okoliczność znalazła odzwierciedlenie w treści wyroku, gdzie sąd opisał okoliczności przemawiające za działaniem przez oskarżonego w warunkach powrotu do przestępstwa.

Sąd wymierzając M. P. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za przypisane mu przestępstwo baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości jego czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna osiągnąć wobec oskarżonego. Ustalając wymiar kary oskarżonemu, sąd jako okoliczność obciążającą wziął pod uwagę przede wszystkim uprzednią karalność oskarżonego za przestępstwa przeciwko mieniu. Jako przesłanki łagodzące sąd miał natomiast na uwadze rodzaj zabranego pojazdu, jak też to, że oskarżony ostatecznie podjął w dniu 14 lutego 2015r. działania zmierzające do jego zwrotu właścicielowi. Sąd uznał, że kara pozbawienia wolności w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, tj. w wysokości 6 miesięcy, stanowi sankcję o charakterze adekwatnym i karę tę wymierzył oskarżonemu.

Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania wobec M. P. dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, uznając że byłoby to w analizowanej sytuacji niecelowe ze względu na dotychczasową postawę oskarżonego. M. P. był uprzednio kilkukrotnie karany za przestępstwa umyślne, lecz mimo to dopuścił się kolejnego przestępstwa działając w warunkach powrotu do przestępstwa, opisanych w art. 64 § 1 k.k. W ocenie sądu postawa oskarżonego, który nagminnie wchodzi w konflikty z prawem, powoduje, że w stosunku do jego osoby nie można mówić o spełnieniu przesłanki pozytywnej prognozy kryminalistycznej.

Zgodnie z dyspozycją art. 63 § 1 k.k. sąd zaliczył oskarżonemu na poczet wymierzonej mu kary pozbawienia wolności okres jego zatrzymania w sprawie.

Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu oskarżonego – adw. O. M. wynagrodzenie z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej w stawce minimalnej, tj. w kwocie 1033,20 zł (na kwotę tę składa się kwota 420 zł za zastępstwo prawne w toku rozprawy toczącej się w postępowaniu zwyczajnym, powiększona o kwotę 420 zł z tytułu pięciu kolejnych terminów rozprawy w których brał udział obrońca, z dodatkowym uwzględnieniem 23% podatku VAT – zgodnie z § 14 ust. 2 pkt. 3 w zw. z § 14 ust. 7 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oraz § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie

Sąd mając na uwadze aktualną sytuację oskarżonego M. P., który przebywa w Zakładzie Karnym, zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych.